

SỐ 646

KINH NHẬP ĐỊNH BẤT ĐỊNH ẤN

Hán dịch: Đời Đường, Tam tạng Pháp sư Nghĩa Tịnh.

Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Thế Tôn ở tại núi Linh thú thuộc thành Vương xá, cùng với chúng đại Tỳ-kheo một ngàn hai trăm năm mươi người hội đủ. Các vị Đại Bồ-tát có sáu mươi ức trăm ngàn na-do-tha, gồm những Bồ-tát như: Bồ-tát Diệu Cát Tường, Bồ-tát Quán Tự Tại, Bồ-tát Đại Thế Chí, Bồ-tát Dược Vương, Bồ-tát Dược Thượng, Bồ-tát Tập Lôi Âm Vương... đều là các bậc Thượng thủ. Tất cả đều đạt được Tam-muội Quyết trạch tịch tĩnh, Tam-muội Kiện hành, Tam-muội Hải triều bất động sâu xa, thành tựu Đà-la-ni Quán đảnh, thành tựu Đà-la-ni Vô biên sắc thân chư Phật.

Bấy giờ, Bồ-tát Diệu Cát Tường bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Nguyên xin Thế Tôn giảng nói về pháp môn Nhập định bất định ấn cho các vị Bồ-tát, chúng con hội nhập vào pháp ấn này nên có thể biết rõ: Đây là Bồ-tát Bất định, mong cầu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đối với trí đạo vô thượng lại có thoái chuyển. Đây là Bồ-tát Quyết định, mong cầu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đối với trí đạo vô thượng không còn thoái chuyển.

Đức Thế Tôn bảo Bồ-tát Diệu Cát Tường:

–Này Diệu Cát Tường! Nên biết Bồ-tát có năm thứ hành. Những gì là năm?

Đó là hành theo xe dê, hành theo xe voi, hành theo thần lực của mặt trời, mặt trăng, hành theo thần lực của Thanh văn, hành theo thần lực của Như Lai. Này Diệu Cát Tường! Đó là Bồ-tát hành theo năm thứ. Này Diệu Cát Tường! Hai hạng Bồ-tát trước, đối với đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác là không quyết định, còn ba hạng Bồ-tát sau, đối với đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác thì đạt được quyết định.

Bồ-tát Diệu Cát Tường bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Vì sao hai hạng Bồ-tát trước không quyết định để cầu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đối với trí đạo vô thượng lại còn thoái chuyển? Vì sao ba hạng Bồ-tát sau là quyết định cầu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đối với trí đạo vô thượng không còn thoái chuyển?

Phật bảo Bồ-tát Diệu Cát Tường:

–Đó là hành theo xe dê, hành theo xe voi, hai hạng Bồ-tát này, mong cầu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đối với trí đạo vô thượng còn thoái chuyển. Hành theo thần lực của mặt trời mặt trăng, hành theo thần lực của Thanh văn, hành theo thần lực của Như Lai, ba hạng Bồ-tát này dốc cầu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, đối với trí đạo vô thượng không còn thoái chuyển.

Này Diệu Cát Tường! Thế nào là Bồ-tát hành theo xe dê? Ví như có người vì nhân

duyên của sự việc lớn, vì nhân duyên của sự việc quan trọng, muốn vượt qua những thế giới nhiều như số vi trần của năm cõi Phật, người ấy suy nghĩ: “Hôm nay ta phải nương vào xe nào để có thể vượt qua những thế giới như vậy?” Lại suy nghĩ: “Phải nương vào xe dê để vượt qua các thế giới ấy.”

Này Diệu Cát Tường! Người đó liền nương theo xe dê, men theo con đường ấy để đi, chịu đựng lao nhọc khổ cực rất lâu, trải qua được một trăm do-tuần, bỗng gặp ngọn gió lớn thổi mạnh, khiến họ bị đẩy lui lại tám mươi do-tuần. Này Diệu Cát Tường! Ý ông thế nào? Người ấy nương vào xe dê đó, hoặc một kiếp, hoặc trăm kiếp, hoặc ngàn kiếp, hoặc ức kiếp, hoặc vô số kiếp, có thể vượt qua được toàn bộ các thế giới kia chăng?

Bồ-tát Diệu Cát Tường thưa:

–Bạch Thế Tôn! Không thể được. Người này nương vào xe dê ấy, hoặc một kiếp, hoặc trăm kiếp, hoặc ngàn kiếp, hoặc ức kiếp, hoặc vô số kiếp, nếu có thể vượt qua được toàn bộ các thế giới là điều không thể có.

Phật nói:

–Đúng vậy! Đúng vậy! Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ phát tâm cầu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, lại cùng với Thanh văn đồng ở chung, nương tựa, gần gũi, tập quen đàm luận, hoặc ở nơi vườn rừng, hoặc ở trong chùa chiền, đồng kinh hành một chỗ, đọc tụng suy nghĩ theo thừa Thanh văn, giải thích chỉ dạy về ý nghĩa ấy. Hoặc chỉ dạy người khác đọc tụng, suy nghĩ theo thừa Thanh văn, giải thích chỉ dạy về nghĩa lý ấy. Do thọ nhận giữ gìn thừa Thanh văn này, theo đầy chỉ dạy, gieo trồng căn lành, vì vậy trí tuệ mới thấp kém nên thoái chuyển nơi trí đạo vô thượng. Tuy trước đây có tu tập tâm Bồ-đề đạt tuệ căn tuệ nhân, nhưng do thọ giữ thừa Thanh văn theo đầy chỉ dạy gieo trồng căn lành, nên khiến căn trí chậm chạp tức thoái chuyển nơi trí đạo vô thượng.

Này Diệu Cát Tường! Ví như có người bị bệnh mắt phải nhắm bít, vì muốn mở ra nhìn thấy nên trải qua một tháng chữa trị, mắt ấy liền khỏi. Khi đó có kẻ oán thù lấy một nắm lá lốt già nát dúi vào mắt kia khiến trở lại tối bùng, không mở ra được nữa. Cũng như vậy, này Diệu Cát Tường! Bồ-tát ấy tuy trước đây đã tu tập tâm Bồ-đề, đạt tuệ căn Tuệ nhân, nhưng do thọ giữ thừa Thanh văn theo đầy chỉ dạy gieo trồng căn lành, nên khiến căn trí ám độn liền thoái chuyển nơi trí đạo vô thượng. Đó gọi là Bồ-tát hành theo xe dê.

Này Diệu Cát Tường! Bồ-tát hành theo xe voi như thế nào? Ví như có người vì nhân duyên của sự việc lớn, vì nhân duyên của sự việc hệ trọng, muốn vượt qua những thế giới nhiều như số vi trần đã nói ở trước, người ấy tư duy: “Hôm nay ta phải nương vào xe nào để có thể vượt qua được những thế giới như vậy?” Bèn suy nghĩ: “Ta phải nương theo xe voi thượng diệu, đầy đủ tám phần ấy để có thể vượt qua được các thế giới kia.”

Này Diệu Cát Tường! Người ấy tức nương vào xe voi men theo con đường đó để đi, trải qua một trăm năm đi hai ngàn do-tuần, bỗng gặp ngọn gió lớn thổi mạnh, khiến họ bị đẩy lùi lại một ngàn do-tuần. Này Diệu Cát Tường! Ý ông thế nào? Người đó nương vào xe voi, hoặc một kiếp, hoặc trăm kiếp, hoặc ngàn kiếp, hoặc ngàn ức kiếp, hoặc vô số kiếp có thể vượt qua được toàn bộ các thế giới kia chăng?

Bồ-tát Diệu Cát Tường thưa:

–Bạch Thế Tôn! Không thể được. Người này nương theo xe voi ấy, hoặc một kiếp,

hoặc trăm kiếp, hoặc ngàn kiếp, hoặc ngàn ức kiếp, hoặc vô số kiếp, nếu có thể vượt qua được các thế giới đó là điều không thể có.

Cũng như vậy, này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đã phát tâm cầu đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, lại cùng với Thanh văn đồng ở chung, nương tựa, gần gũi, quen tập bàn luận, hoặc ở nơi vườn rừng, hoặc ở trong chùa chiền, cùng chỗ kinh hành, đọc tụng suy nghĩ theo thừa Thanh văn, chỉ dạy giải thích ý nghĩa ấy. Hoặc lại chỉ dẫn người khác đọc tụng, suy nghĩ theo thừa Thanh văn, chỉ dạy giải thích ý nghĩa ấy. Do thọ giữ thừa Thanh văn này, theo đấy chỉ dạy gieo trồng căn lành nên trí tuệ thấp kém, thoái chuyển nơi trí đạo vô thượng. Tuy trước đây đã tu tập tâm Bồ-đề, đạt tuệ căn tuệ nhãn, nhưng do thọ giữ thừa Thanh văn theo đấy chỉ dạy gieo trồng căn lành, làm cho căn trí bị chậm chạp, liền thoái chuyển nơi trí đạo vô thượng.

Này Diệu Cát Tường! Ví như có khúc cây lớn dài một trăm ngàn do-tuần, rơi vào biển cả trôi nổi theo sóng nước. Có nhiều chúng Dạ-xoa ở trong hư không dùng sức khéo khúc cây kia dừng lại, rồi dùng một khối sắt đá dài rộng năm ngàn do-tuần để buộc chặt lại. Này Diệu Cát Tường! Ý ông thế nào? Khúc cây lớn này có thể vượt qua biển cả, tạo lợi ích cho các hữu tình chăng?

Bồ-tát Diệu Cát Tường thưa:

–Bạch Thế Tôn! Không thể.

Phật bảo:

–Đúng vậy! Đúng vậy! Này Diệu Cát Tường! Bồ-tát ấy tuy đã tu tập tâm Bồ-đề, thọ nhận giữ gìn Đại thừa, gieo trồng các căn lành, nhưng do tu tập theo giáo pháp của Thanh văn, nên đối với biển Nhất thiết trí đã bị tách rời, khiến thoái chuyển, không thể hưởng tới biển cả trí tuệ ấy. Ở trong biển sinh tử không thể cứu độ tất cả chúng sinh. Này Diệu Cát Tường! Đó là Bồ-tát hành theo xe voi.

Này Diệu Cát Tường! Bồ-tát hành theo thần lực của mặt trời, mặt trăng như thế nào? Ví như có người vì nhân duyên của sự việc lớn, vì nhân duyên của sự việc hệ trọng, muốn vượt qua các thế giới nhiều như số vi trần như trước đã nói, người ấy tư duy: “Hôm nay, ta phải nương vào năng lực thần thông nào để có thể vượt qua những thế giới như vậy?”

Này Diệu Cát Tường! Người ấy liền nương theo thần lực của mặt trời, mặt trăng, men theo con đường đó để đi. Này Diệu Cát Tường! Ý ông thế nào? Người này có thể vượt qua những thế giới ấy chăng?

Bồ-tát Diệu Cát Tường bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Người đó có thể vượt qua những thế giới ấy, nhưng đối với con đường dài kia phải trải qua nhiều khổ cực.

Phật nói:

–Đúng vậy! Này Diệu Cát Tường! Có thiện nam, thiện nữ nào phát tâm cầu đạt đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, không theo thừa Thanh văn, không ở chung để nương tựa gần gũi, quen tập bàn luận, cũng không cùng người ấy thọ nhận y phục, thức ăn uống, không ở nơi vườn rừng, trong chùa chiền hoặc đồng kinh hành một chỗ, đọc tụng suy nghĩ chỉ dạy theo thừa Thanh văn, cho đến một câu kệ cũng không chỉ dạy người khác đọc tụng, suy nghĩ, giáo hóa theo thừa Thanh văn. Thường tư duy, đọc tụng Đại thừa, diễn nói Đại thừa. Này Diệu Cát Tường! Đó gọi là Bồ-tát hành theo thần lực của mặt trời, mặt trăng.

Này Diệu Cát Tường! Bồ-tát hành theo thần lực của Thanh văn như thế nào? Ví

như có người vì nhân duyên của sự việc lớn, vì nhân duyên của sự việc hệ trọng, nên muốn vượt qua những thế giới nhiều như số vi trần như trên đã nói, người ấy liền tư duy: “Hôm nay, ta nương vào năng lực nào để có thể vượt qua được các thế giới như vậy? Lại suy nghĩ: Ta phải nương vào thần lực của Thanh văn để có thể vượt qua những thế giới ấy. Liền nương vào thần lực của Thanh văn dốc vượt qua các thế giới kia.

Này Diệu Cát Tường! Ý ông thế nào? Người này có thể vượt qua những thế giới ấy chăng?

Bồ-tát Diệu Cát Tường bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! người này có thể vượt qua những thế giới như thế.

Phật nói:

–Đúng vậy! Đúng vậy! Này Diệu Cát Tường! có thiện nam, thiện nữ nào đã phát tâm cầu đạt đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, không cùng với Thanh văn ở chung để nương dựa, gần gũi, quen tập bàn luận, cũng không cùng với những người ấy thọ nhận y phục, thức ăn uống, không ở nơi vườn rừng và trong chùa chiền, hoặc kinh hành một chỗ, đọc tụng suy nghĩ, chỉ dạy theo thừa Thanh văn, cho đến một bài tụng cũng không chỉ dạy người khác đọc tụng suy nghĩ giáo hóa theo thừa Thanh văn. Luôn tư duy, đọc tụng, giảng nói về Đại thừa. Đối với những người tin hiểu Đại thừa sâu xa, đọc tụng Đại thừa, lãnh hội Đại thừa, luôn sinh tâm cung kính, gần gũi, giữ gìn, hướng về một chỗ, nương theo sự việc để thân cận, quen tập bàn luận, thường mong cầu thọ trì, đọc tụng Đại thừa. Lại dùng vô số hoa hương, hương xoa, hương bột, đèn sáng, vòng hoa, với tâm cung kính cúng dường. Thường suy nghĩ, đọc tụng kinh điển Đại thừa, vì tâm hoan hỷ nên giảng thuyết cho người khác. Đối với Bồ-tát chưa học phải sinh tâm cung kính, trước hết là vui vẻ, lời nói không thô lỗ, luôn nói lời êm dịu, làm cho người khác thích nghe. Giả sử gặp hoàn cảnh có thể bị mất mạng cũng không xả bỏ tâm Đại thừa. Nếu có Bồ-tát phát khởi Đại thừa, đọc tụng Đại thừa, lãnh hội Đại thừa, thì đối với vị ấy luôn tăng thêm tâm cung kính cúng dường, cũng không cùng người khác tranh cãi. Đối với kinh điển Đại thừa chưa từng nghe thì luôn mong cầu, nơi người giảng nói giáo pháp thường khởi tâm cung kính, sinh tưởng xem như bậc Thầy, nơi Bồ-tát chưa học cũng sinh tâm cung kính, đối với lỗi lầm của người khác hoặc thật, hoặc không thật không nên trách mắng, cũng không ưa thích truy tìm lỗi lầm, luôn thích tu hành Từ, Bi, Hỷ, Xả. Này Diệu Cát Tường! Đó gọi là Bồ-tát hành theo thần lực của thừa Thanh văn.

Này Diệu Cát Tường! Bồ-tát hành theo thần lực của Như Lai như thế nào? Ví như có người vì nhân duyên của sự việc lớn, vì nhân duyên của sự việc hệ trọng, muốn vượt qua những thế giới nhiều như số vi trần như trên đã nói, người ấy tư duy: “Hôm nay, ta phải nương vào thần lực nào để có thể vượt qua mau những thế giới như vậy?” Liền suy nghĩ: “Ta sẽ nương vào thần lực của Như Lai để vượt qua những thế giới kia.” Liền dùng thần lực của Như Lai vượt qua các thế giới ấy.

Này Diệu Cát Tường! Ý ông thế nào? Người ấy có thể vượt qua những thế giới kia chăng?

Bồ-tát Diệu Cát Tường bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Người này có thể vượt qua những thế giới ấy.

Phật nói:

–Đúng vậy! Đúng vậy! Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào phát tâm cầu đạt đạo quả Vô thượng Chánh đẳng Chánh giác, không cùng với Thanh văn ở chung, nương theo sự việc để gần gũi, quen tập bàn luận, cũng không cùng người ấy thọ

nhận thức ăn uống, y phục, không ở nơi vườn rừng, trong chốn chùa chiền, hoặc đồng kinh hành một chỗ, đọc tụng suy nghĩ lời dạy theo thừa thừa Thanh văn, cho đến một bài kệ cũng không chỉ dạy người khác đọc tụng tư duy giáo hóa theo thừa Thanh văn. Luôn suy nghĩ, đọc tụng Đại thừa, giảng nói Đại thừa. Đối với thân, khẩu, ý luôn khiến được thanh tịnh, đối với thiện pháp giới cũng luôn an trụ, cũng làm cho thân, khẩu, ý của người khác được thanh tịnh an trụ nơi giới pháp. Nếu có Bồ-tát phát khởi Đại thừa, đọc tụng Đại thừa, lãnh hội Đại thừa, thì đối với vị ấy luôn hướng về, cung kính, nương theo sự việc để gần gũi, quen tập bàn luận. Đối với y phục, thức ăn uống cùng thọ nhận, cùng Bồ-tát ấy ở chung, đồng kinh hành một chỗ, luôn mong cầu Đại thừa, lãnh hội Đại thừa, giữ gìn Đại thừa, đem vô số hoa tươi hương thơm, hương xoa, hương bột, đèn sáng, vòng hoa với tâm cung kính cúng dường, thường tư duy, đọc tụng Đại thừa với tâm hoan hỷ giảng nói Đại thừa. Đối với Bồ-tát chưa học, không khởi tâm ngã mạn, nơi các Bồ-tát khác cũng làm cho an trụ. Thường hòa nhã, vui vẻ trong khi nói chuyện, lời nói không thô lỗ, nên nói lời dịu dàng, làm cho người ưa thích nghe, với những người khác cũng vậy. Giả sử gặp nhân duyên có thể mất mạng cũng không xả bỏ tâm Đại thừa. Nếu có Bồ-tát phát khởi Đại thừa, đọc tụng Đại thừa, lãnh hội Đại thừa, thì đem tâm tăng thượng hoan hỷ, thân cận, phụng hành, cũng chỉ dạy người khác cung kính cúng dường, không cùng với người khác tranh cãi. Luôn ưa thích mong cầu kinh điển Đại thừa chưa được nghe, với người giảng nói giáo pháp phải khởi tâm cung kính, xem như bậc Thầy, với Bồ-tát chưa học, không sinh tâm kiêu mạn. Nơi lỗi lầm của người khác, hoặc đúng hoặc sai không nên chê trách, cũng không ưa thích tìm tòi lỗi lầm của họ. Tự mình tu tập, lại chỉ dạy người khác tu học như vậy.

Này Diệu Cát Tường! Bồ-tát này tự quan sát các chúng sinh đã bỏ mất hành nghiệp của Bồ-tát nên chỉ dạy khiến họ đạt được hành nghiệp. Cũng hay chỉ dạy người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất hành nghiệp của Bồ-tát, khiến được hành nghiệp.

Tự quan sát chúng sinh đã bỏ mất đạo Bồ-tát nên chỉ dạy khiến đạt được đạo. Cũng có thể khiến người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất đạo Bồ-tát, chỉ dạy khiến đạt được.

Tự quan sát chúng sinh đã bỏ mất hạnh Bồ-tát, chỉ dạy khiến đạt được hạnh Bồ-tát. Cũng có thể làm cho người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất hạnh Bồ-tát, chỉ dạy khiến đạt được.

Tự quan sát chúng sinh đã bỏ mất nhân Bồ-tát, chỉ dạy làm cho đạt được nhân. Cũng có thể làm cho người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất nhân Bồ-tát, chỉ dạy khiến đạt được nhân.

Tự quan sát chúng sinh đã bỏ mất phương tiện thiện xảo của Bồ-tát, chỉ dạy làm cho đạt được phương tiện thiện xảo. Cũng hay làm cho người khác quan sát chúng sinh đã bỏ mất phương tiện thiện xảo của Bồ-tát, chỉ dạy khiến đạt được phương tiện thiện xảo.

Tự quan sát hữu tình đã bỏ mất sự nghiệp của Bồ-tát, chỉ dạy làm cho đạt được sự nghiệp. Cũng hay làm cho người khác quan sát hữu tình đã bỏ mất sự nghiệp của Bồ-tát, chỉ dạy khiến đạt được sự nghiệp. Tự quan sát hữu tình đã bỏ mất năng lực gia hạnh của Bồ-tát, chỉ dạy khiến có được gia hạnh. Cũng hay chỉ dạy người khác quan sát hữu tình đã bỏ mất năng lực gia hạnh của Bồ-tát, khiến đạt được gia hạnh.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất chỗ nương tựa tu hành của Bồ-tát, nên

chỉ dạy làm cho đạt được. Cũng hay làm cho người khác quan sát hữu tình đã bỏ mất chỗ nương tựa tu hành của Bồ-tát, khiến đạt được. Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất Từ, Bi, Hỷ, Xả, nên chỉ dạy khiến đạt được Từ, Bi, Hỷ, Xả. Cũng có thể làm cho người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất Từ, Bi, Hỷ, Xả, chỉ dạy khiến có được Từ, Bi, Hỷ, Xả.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất hạnh bình đẳng, nên chỉ dạy khiến đạt được hạnh bình đẳng. Cũng hay làm cho người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất hạnh bình đẳng, chỉ dạy khiến đạt được hạnh bình đẳng.

Tự mình quan sát các chúng sinh không tin Tam bảo, nên chỉ dạy khiến tin Tam bảo. Cũng có thể làm cho người khác quan sát các hữu tình không tin Tam bảo, khiến tin Tam bảo.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất sự mong cầu pháp lành, nên chỉ dạy khiến đạt được sự mong cầu pháp lành. Cũng hay làm cho người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất sự mong cầu pháp lành, khiến đạt được sự mong cầu pháp lành.

Tự mình quan sát các loài hữu tình bị trói buộc trong lao ngục, khiến được giải thoát. Cũng có thể làm cho người khác quan sát hữu tình bị trói buộc trong ngục tù, khiến được giải thoát.

Tự mình quan sát các loài hữu tình bị bệnh khổ, ban cho thuốc hay. Cũng hay làm cho người khác quan sát các loài hữu tình bị bệnh khổ để ban cho thuốc thang.

Tự mình quan sát các loài hữu tình đã bỏ mất việc gieo trồng căn lành nơi Đức Phật, khiến có được căn lành. Cũng hay chỉ dạy người khác quan sát các loài hữu tình đã bỏ mất sự gieo trồng căn lành nơi Đức Phật, khiến được căn lành.

Tự mình quan sát các loài hữu tình không có chỗ nương tựa, khiến họ có chỗ quy hướng. Cũng có thể làm cho người khác quan sát các loài hữu tình không có chỗ nương tựa, khiến họ có chỗ quy hướng.

Tự mình quan sát các chúng sinh đang ngủ say trong đêm dài, làm cho họ được giác ngộ. Cũng hay khiến cho người khác quan sát các hữu tình ngủ mê trong đêm dài, khiến họ được giác ngộ.

Tự mình quan sát các hữu tình sinh ra nơi biên địa hạ tiện, làm cho họ được sinh nơi thù thắng. Cũng hay khiến người khác quan sát các hữu tình sinh ra nơi biên địa hạ tiện, làm cho họ được sinh vào nơi chỗ thù thắng.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất tâm Bồ-đề, làm cho họ có được tâm Bồ-đề. Cũng có thể khiến người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất tâm Bồ-đề, khiến họ được tâm Bồ-đề.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất giáo pháp đầy đủ, làm cho họ đạt được giáo pháp đầy đủ. Cũng hay khiến người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất giáo pháp đầy đủ, khiến họ đạt được giáo pháp đầy đủ.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất hành trang phước trí, làm cho họ đạt được hành trang phước trí. Cũng thường chỉ dạy người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất hành trang phước trí, khiến họ đạt được hành trang phước trí.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất lòng tin Đại thừa, làm cho họ được tin hiểu. Cũng luôn chỉ dạy người khác quan sát các loài hữu tình đã bỏ mất lòng tin Đại thừa, khiến có được sự tin hiểu chân chánh.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất sự giữ giới, làm cho họ trụ vào sự giữ giới. Cũng thường chỉ dạy người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất sự giữ

giới, khiến họ trụ vào sự giữ giới.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất pháp tùy thuận, làm cho họ đạt được pháp tùy thuận. Cũng hay chỉ dạy người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất pháp tùy thuận, khiến họ đạt được pháp tùy thuận.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất sự nhẫn nhục hòa hiệp, làm cho họ đạt được nhẫn nhục hòa hợp. Cũng thường chỉ dạy người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất nhẫn nhục hòa hợp, khiến họ đạt được nhẫn nhục hòa hợp.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất chỉ quán, làm cho họ an trụ nơi chỉ quán. Cũng luôn chỉ dạy người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất chỉ, quán, khiến họ đạt được chỉ quán.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất sự tinh tấn của Bồ-tát, làm cho họ an trụ vào sự tinh tấn của Bồ-tát. Cũng hay chỉ dạy người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất sự tinh tấn của Bồ-tát, khiến họ đạt được tinh tấn của Bồ-tát.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất bố thí, tùy thuận và biết đủ, làm cho họ đạt được bố thí, tùy thuận v.v... Cũng hay chỉ dạy người khác quan sát các hữu tình đã bỏ mất bố thí... khiến họ đạt được bố thí v.v...

Tự mình quan sát các hữu tình đã bỏ mất hạnh giữ gìn niệm tuệ, làm cho họ đạt được các niệm v.v... Cũng hay chỉ dạy người khác quan sát các hữu tình đã bỏ mất các niệm, khiến đạt được các niệm.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất con đường đến bờ bên kia, làm cho họ đến bờ bên kia. Cũng hay chỉ dạy người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất con đường đến bờ bên kia, khiến họ đến bờ bên kia.

Tự mình quan sát các chúng sinh không sinh vào nhà Đức Phật, làm cho họ sinh vào nhà Đức Phật. Cũng hay chỉ dạy người khác quan sát các chúng sinh không sinh vào nhà Đức Phật, khiến họ sinh vào nhà Đức Phật.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã rời bỏ bạn lành, làm cho họ gặp lại bạn lành. Cũng hay chỉ dạy người khác quan sát các chúng sinh đã rời bỏ bạn lành, khiến họ được bạn lành.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất tâm tạo lợi ích cho hữu tình, làm cho họ đạt được tâm tạo lợi ích cho hữu tình. Cũng thường chỉ dạy người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất tâm tạo lợi ích cho hữu tình, làm cho họ có tâm tạo lợi ích cho hữu tình.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất sự nương tựa giáo pháp, làm cho họ được nương tựa giáo pháp. Cũng hay chỉ dạy người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất sự nương tựa giáo pháp, làm cho họ được nương tựa giáo pháp.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất sự nương tựa nơi bậc trí, làm cho họ được nương tựa nơi bậc trí. Cũng thường chỉ dạy người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất sự nương tựa nơi bậc trí, khiến họ được nương tựa nơi bậc trí.

Tự mình quan sát các hữu tình đã bỏ mất sự nương theo nghĩa lý, làm cho họ được nương theo nghĩa lý. Cũng hay chỉ dạy người khác quan sát các hữu tình đã bỏ mất sự nương theo nghĩa lý, khiến họ được nương nghĩa lý.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất sự nương theo kinh điển nghĩa lý rõ ràng, làm cho họ được nương theo kinh điển nghĩa lý rõ ràng. Cũng hay chỉ dạy người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất sự nương theo kinh điển nghĩa lý rõ ràng, khiến họ đạt được sự nương theo kinh điển nghĩa lý rõ ràng.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất bốn Chánh cần, làm cho họ đạt được bốn Chánh cần. Cũng thường chỉ dạy người khác quan sát các hữu tình đã bỏ mất bốn Chánh cần, khiến họ đạt được bốn Chánh cần.

Tự mình quan sát các chúng sinh đã bỏ mất việc nói lời chân thật, lời giáo pháp, lời lợi ích, lời điều phục, làm cho họ trụ vào lời chân thật, lời giáo pháp, lời lợi ích, lời điều phục. Cũng luôn chỉ dạy người khác quan sát các chúng sinh đã bỏ mất việc nói lời chân thật, lời giáo pháp, lời lợi ích, lời điều phục, khiến họ trụ vào lời chân thật, lời giáo pháp, lời lợi ích, lời điều phục.

Tự mình quan sát các chúng sinh nhận chịu nghèo khổ, làm cho họ được giàu có. Cũng thường chỉ dạy người khác quan sát các chúng sinh nhận chịu nghèo khổ, khiến họ được giàu có. Đại Bồ-tát đối với các hữu tình luôn khởi tâm đại Bi rộng lớn khiến hiện bày khắp. Lại suy nghĩ: “Các chúng sinh ấy không có chỗ nương tựa, không chỗ cậy nhờ, không có nơi để quay về, không có nẻo hướng đến, không có quê hương, không có họ hàng, không có nhà cửa, không người cứu giúp. Hôm nay ta làm sao để có thể cứu giúp cho các hữu tình ấy?”

Này Diệu Cát Tường! Ví như chim đại bàng chúa trẻ trung có sức mạnh lớn tùy ý bay lên đỉnh núi Diệu cao. Bồ-tát hành theo thần lực của Như Lai cũng lại như vậy. Đây đủ, năng lực của căn lành lớn mạnh nhanh chóng, tùy ý hướng đến, sinh vào chúng hội của chư Phật, cũng có thể hướng đến các hữu tình nơi cõi ác để cứu độ họ.

Này Diệu Cát Tường! Đó gọi là Bồ-tát hành theo thần lực của Như Lai.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ ngày ngày đem y phục đẹp đẽ và hàng trăm thức ăn thơm ngon của cõi trời, cúng dường chư Phật nhiều như số vi trần của tất cả thế giới trong mười phương. Lại đem ngọc báu Như ý đầy khắp trong hằng hà sa số thế giới để bố thí, cho đến trải qua số kiếp nhiều như cát sông Hằng luôn cúng dường như vậy. Nếu như lại có người chỉ dạy cho một hữu tình đạt được quả Dự lưu thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ chỉ dạy cho hữu tình đạt được quả Dự lưu, nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương. Nếu lại có người chỉ dạy một hữu tình đạt được quả Nhất lai, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ chỉ dạy cho hữu tình đạt được quả Nhất lai, nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương. Nếu như lại có người chỉ dạy một hữu tình đạt được quả Bất hoàn, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ chỉ dạy cho hữu tình đạt được quả Bất hoàn, nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương. Nếu như lại có người chỉ dạy một chúng sinh đạt được quả A-la-hán, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ chỉ dạy cho chúng sinh đạt được quả A-la-hán, nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương. Nếu như lại có người chỉ dạy một chúng sinh chứng được quả Độc giác, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ chỉ dạy cho chúng sinh chứng được quả Độc giác, nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương. Nếu như lại có người chỉ dạy một Bồ-tát hành theo xe dê, khiến an trụ vào tâm Bồ-đề thì phước

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ chỉ dạy cho hữu tình hành theo xe dê đạt được tâm Bồ-đề nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương. Nếu như lại có người giáo hóa cho một hữu tình hành theo xe voi, khiến đạt được tâm Bồ-đề, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào chỉ dạy cho hữu tình hành theo xe voi đạt được tâm Bồ-đề nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương. Nếu như lại có người giáo hóa cho một chúng sinh hành theo thần lực của mặt trời, mặt trăng, đạt được tâm Bồ-đề, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào chỉ dạy cho chúng sinh hành theo thần lực của mặt trời, mặt trăng đạt được tâm Bồ-đề nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương. Nếu như lại có người chỉ dạy cho một hữu tình hành theo thần lực của Thanh văn, đạt được tâm Bồ-đề thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào chỉ dạy cho chúng sinh hành theo thần lực của Thanh văn đạt được tâm Bồ-đề nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương. Nếu như lại có người giáo hóa cho một chúng sinh hành theo thần lực của Như Lai, đạt được tâm Bồ-đề, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào ngày ngày đem y phục đẹp đẽ và hàng trăm thức ăn thơm ngon của cõi trời cúng dường cho chúng sinh nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương, cho đến trải qua số kiếp như cát sông Hằng luôn cúng dường như vậy. Nếu như lại có người chỉ đem một bữa ăn cúng dường cho một cận sự nam quy y Tam bảo thọ năm Học xứ (Giới), đối với giáo pháp của Phật phát sinh chánh tín, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đem y phục đẹp đẽ và hàng trăm thức ăn thơm ngon của cõi trời cúng dường cho cận sự nam nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương, cho đến trải qua số kiếp như cát sông Hằng luôn cúng dường như vậy. Nếu như có người chỉ đem một bữa ăn cúng dường cho một người trụ vào Bạc thứ tám, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đem y phục đẹp đẽ và hàng trăm thức ăn thơm ngon của cõi trời cúng dường cho người trụ vào Bạc thứ tám, nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương, cho đến luôn cúng dường trải qua số kiếp như cát sông Hằng. Nếu như lại có người chỉ đem một bữa ăn cúng dường cho một người đắc quả Dự lưu, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đem y phục đẹp đẽ và hàng trăm thức ăn thơm ngon nơi cõi trời cúng dường cho người đắc quả Dự lưu, nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương, cho đến luôn cúng dường trải qua số kiếp như cát sông Hằng. Nếu như có người chỉ đem một bữa ăn cúng dường cho một người đắc quả Nhất lai, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đem y phục đẹp đẽ và hàng trăm thức ăn thơm ngon của cõi trời cúng dường cho người đắc quả Nhất lai, nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương, cho đến luôn cúng dường trải qua số kiếp như cát sông Hằng. Nếu lại có người chỉ đem một bữa ăn cúng dường cho một

người đắc quả Bất hoàn, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đem y phục đẹp đẽ và hàng trăm thức ăn thơm ngon nơi cõi trời cúng dường cho người đắc quả Bất hoàn, nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương, cho đến luôn cúng dường trải qua số kiếp như cát sông Hằng. Nếu như có người chỉ đem một bữa ăn cúng dường cho một vị đắc quả A-la-hán, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đem y phục đẹp đẽ và hàng trăm thức ăn thơm ngon của cõi trời cúng dường cho người đắc quả A-la-hán, nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương, cho đến luôn cúng dường trải qua số kiếp như cát sông Hằng. Nếu lại có người chỉ đem một bữa ăn cúng dường cho một vị Độc giác, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đem y phục đẹp đẽ và hàng trăm thức ăn thơm ngon của cõi trời cúng dường cho bậc Độc giác, nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương, cho đến luôn cúng dường trải qua số kiếp như cát sông Hằng. Nếu lại có người chỉ đem một bữa ăn cúng dường cho một Bồ-tát hành theo xe dê, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số. Vì sao? Này Diệu Cát Tường! Vì Đại Bồ-tát ấy, theo thời gian nào, thuận theo việc gì để phát tâm Bồ-đề, ngay khi ấy không một việc ác nào mà không từ bỏ, không có một pháp Phật nào mà không sinh trưởng.

Này Diệu Cát Tường! Vì Bồ-tát ấy đã đạt đầy đủ công đức thù thắng không thể nghĩ bàn như thế. Này Diệu Cát Tường! Ví như chim Ca-lăng-tần-già chưa còn ở trong trứng, tuy chưa đập thủng vỏ trứng để nở ra, thì tiếng nó đã hơn hẳn tất cả loài chim khác, do nó có tiếng hót vi diệu sâu xa. Cũng vậy, này Diệu Cát Tường! Bồ-tát mới phát tâm Bồ-đề còn ở trong vòng vô minh, tuy bị nghiệp phiền não tối tăm làm chướng ngại, nhưng đã có thể hơn hẳn hàng Thanh văn, Duyên giác, do có âm thanh vi diệu, hạnh nguyện theo căn lành, hồi hướng đến đạo quả Bồ-đề Vô thượng.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đem y phục đẹp đẽ và hàng trăm thức ăn thơm ngon nơi cõi trời cúng dường cho Bồ-tát hành theo xe dê, nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương, cho đến luôn cúng dường trải qua số kiếp như cát sông Hằng. Nếu như lại có người chỉ đem một bữa ăn cúng dường cho một Bồ-tát hành theo xe voi, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đem y phục đẹp đẽ và hàng trăm thức ăn thơm ngon của cõi trời cúng dường cho Bồ-tát hành theo xe voi, nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương, cho đến luôn cúng dường trải qua số kiếp như cát sông Hằng. Nếu như lại có người chỉ đem một bữa ăn cúng dường cho một Bồ-tát hành theo thần lực của mặt trời, mặt trăng, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đem y phục đẹp đẽ và hàng trăm thức ăn thơm ngon của cõi trời cúng dường cho Bồ-tát hành theo thần lực của mặt trời, mặt trăng, nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương, cho đến luôn cúng dường trải qua số kiếp như cát sông Hằng. Nếu như lại có người đem một bữa ăn cúng dường cho một Bồ-tát hành theo thần lực của Thanh văn, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đem y phục đẹp đẽ và hàng trăm thức ăn thơm ngon của cõi trời cúng dường cho Bồ-tát hành theo thừa Thanh văn,

nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương, cho đến luôn cúng dường trải qua số kiếp như cát sông Hằng. Nếu như lại có người chỉ đem một bữa ăn cúng dường cho một Bồ-tát hành theo thần lực của Như Lai, thì phước đức này hơn phước đức kia vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đem y phục đẹp đẽ và hàng trăm thức ăn thơm ngon của cõi trời cúng dường cho Bồ-tát hành theo thần lực của Như Lai, nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương, cho đến trải qua hằng hà sa số kiếp đều luôn cúng dường như vậy. Nếu lại có người nghe pháp môn này, sinh tâm tin tưởng thọ nhận sâu xa, thì phước đức này nhiều hơn phước đức trước vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào xây dựng chùa tháp, nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương, cúng dường cho các bậc Độc giác nhiều như số vi trần nơi tam thiên đại thiên thế giới. Phòng ở của chúng Tăng đều làm bằng vàng Diêm-phù-đàn, lấy ánh sáng của ngọc báu ma-ni để trang nghiêm, tất cả ánh sáng của ngọc báu này đều lấy làm thêm cao. Ngọc ma-ni, trân châu, các chuỗi báu dùng để tăng thêm sự trang nghiêm. Các thứ cờ, lọng, phướn, lụa, treo bày khắp nơi. Ngọc báu như ý, lược báu, chuông lớn, nhỏ giăng ra thành màn. Gỗ chiên-đàn chạm khắc hình rồng, lấy đất bùn thơm trét trên đất. Hoa Mạn-đà-la, hoa Ma-ha mạn-đà-la, hoa Mạn-thù-sa, hoa Ma-ha mạn-thù-sa, hoa Tô-mạt-na, hoa Ốt-bát-la, hoa sen đỏ, hoa sen trắng, hoa sen xanh, hoa Trợ-la-ni, hoa Cù-trợ-la-ni, hoa Bạt-la, hoa Tô-kiền-địa, các loài hoa quý giá như vậy đem tung rải khắp nơi, y phục đẹp đẽ và hàng trăm thức ăn thơm ngon cõi trời mà cúng dường, cho đến trải qua hằng hà sa số kiếp luôn cúng dường như vậy. Nếu như có người nghe được tên Phật, hoặc tên Nhất thiết trí, hoặc tên Bạc chủ thế gian, hoặc xem hình tượng, cho đến xem tượng vẽ trong kinh, thì phước đức này nhiều hơn phước đức trước vô lượng vô số. Huống chi là có người chấp tay cung kính lễ bái, thì phước đức này nhiều hơn phước đức trước vô lượng vô số. Huống nữa là đem các thứ đèn sáng, hoa hương, cho đến khen ngợi một tướng công đức của Đức Phật, thì phước đức này nhiều hơn phước đức trước, ở đời vị lai thọ nhận mọi thứ an vui, giàu có, cho đến đạt được trí Nhất thiết trí.

Này Diệu Cát Tường! Như một giọt nước đổ vào trong biển cả, cho đến khi kiếp lửa nổi lên thì nước nơi biển ấy cũng không cạn. Này Diệu Cát Tường! Bồ-tát cũng vậy, chỉ đem một chút ít thiện căn hồi hướng để thành tựu Phật đạo, cho đến khi ngọn lửa Nhất thiết trí phát khởi thì căn lành kia cũng không bao giờ cùng tận. Này Diệu Cát Tường! Ví như mặt trăng vượt hẳn các vì sao, ánh sáng tròn đầy chiếu soi khắp nơi. Bồ-tát cũng vậy, chỉ đem một chút ít thiện căn hồi hướng để thành tựu Phật đạo, thì phước đức này nhiều hơn phước đức của hàng Thanh văn, Độc giác, do căn lành ấy rộng lớn vượt bậc.

Này Diệu Cát Tường! Như Lai, Ứng Cúng Chánh Đẳng Giác có công đức không thể nghĩ bàn như vậy. Này Diệu Cát Tường! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào đem y phục đẹp đẽ và hàng trăm thức ăn thơm ngon của cõi trời cúng dường cho các vị Thanh văn, Độc giác và các Bồ-tát nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương, cho đến trải qua hằng hà sa số kiếp luôn cúng dường như vậy. Nếu như có người đối với kinh này sinh tâm tin hiểu, thọ trì thì phước đức này nhiều hơn phước đức trước vô lượng vô số. Huống nữa là có người ghi chép, giảng nói cho người khác, thì phước đức này là tối thắng. Vì sao? Vì đã thành tựu nhân của Phật.

Này Diệu Cát Tường! Như có kẻ nam người nữ nào, đem tâm giận dữ xấu ác, cướp

lấy thức ăn, y phục của vô lượng vị Thanh văn, Độc giác. Nếu như có người đem tâm sân giận xấu ác chiếm đoạt một ít thức ăn uống, y phục của Bồ-tát tin thích Đại thừa, hoặc trong một ngày khiến vị ấy không được ăn, thì tội lỗi này nặng hơn tội lỗi trước vô lượng vô số. Vì sao? Vì tất cả hàng Thanh văn, Độc giác trong ba đời, ở nơi vô số kiếp tu hành Bồ thí, Trì giới, Nhẫn nhục, Tinh tấn, Thiền định, Trí tuệ đều vì tự thân để đoạn trừ phiền não. Bồ-tát thì không như vậy, cho đến một chút ít khi Bồ thí cho bằng sinh cũng đều vì Tam bảo không bị đoạn dứt.

Này Diệu Cát Tường! Giả sử có người đem tâm giận dữ xấu ác, hủy báng vô lượng vô biên, vô số các bậc Độc giác, đạt được giới, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến. Giả như lại có người đem tâm giận dữ, xấu ác làm tổn hại giới thể và việc tu học của một Bồ-tát tin thích Đại thừa, khiến vị ấy không thành tựu, thì tội này nặng hơn tội trước vô lượng vô số. Vì sao? Vì tất cả hàng Thanh văn, Độc giác trong ba đời ở nơi vô số kiếp đã có giới, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến, đều vì nhằm đoạn trừ phiền não cho tự thân. Bồ-tát thì không như vậy, cho đến một ngày tu giới, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến, đều nhằm đoạn trừ phiền não cho các chúng sinh.

Này Diệu Cát Tường! Giả sử có người đem tâm giận dữ xấu ác, trói buộc tất cả chúng sinh khắp mười phương ở trong chốn lao ngục. Nếu như lại có người đem tâm giận dữ xấu ác, đối với Bồ-tát mắt không muốn nhìn, quay lưng bỏ đi, thì tội này nặng hơn tội trước vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Giả sử có người đem tâm giận dữ xấu ác móc mắt của các chúng sinh nơi tất cả thế giới trong mười phương. Nếu như lại có người đem tâm giận dữ xấu ác, đối với Bồ-tát mắt không muốn nhìn, quay lưng bỏ đi, thì tội này nặng hơn tội trước vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Giả sử tất cả chúng sinh trong mười phương đều bị móc mắt. Lại có người khác đối với các chúng sinh ấy khởi đại Bi khiến mọi mắt của các chúng sinh kia bình thường trở lại nên có được vô lượng công đức. Nếu như có người đem tâm thanh tịnh đi đến ngắm nhìn cung kính đối với Bồ-tát Đại thừa, thì phước đức này nhiều hơn phước đức trước vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Giả sử có người có thể khiến tội nhân trong ngục tù hiện có khắp mười phương đều được giải thoát, nên được thọ hưởng mọi sự diệu lạc của Chuyển luân thánh vương và trời Đế Thích. Nếu như lại có người đem tâm thanh tịnh nhìn xem, tán thán Bồ-tát Đại thừa thì phước đức này hơn phước đức trước vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Giả sử có người làm cho tất cả chúng sinh trong mười phương đều chứng đắc quả vị Độc giác, nên đạt được nhiều công đức. Nếu lại có người chỉ dạy một Bồ-tát tin thích Đại thừa, từng ở chỗ Phật gieo trồng một căn lành, khiến được tăng trưởng, thì phước đức này nhiều hơn phước đức trước vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Nếu có Bồ-tát tin hiểu Đại thừa sâu xa, đối với tất cả chúng sinh trong mười phương thế giới đều làm cho họ an trụ nơi tâm Bồ-đề nên đạt nhiều công đức. Nếu như lại có người đem giáo pháp Đại thừa, thậm chí chỉ một bài kệ để chỉ dạy hướng dẫn cho người khác thì phước đức này nhiều hơn phước đức trước vô lượng vô số.

Này Diệu Cát Tường! Giả sử có người đem các vị Độc giác nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương bỏ vào trong các cõi địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh. Nếu như lại có người đối với một người mới phát tâm Bồ-đề gây tạo chướng ngại, thì tội này nặng hơn tội trước vô lượng vô số.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Này Diệụ Cát Tường! Giả sử có người đối với tất cả chúng sinh trong mười phương thế giới đã phát tâm Bồ-đề, gây tạo chướng ngại. Nếu như lại có người đối với một Bồ-tát tin hiểu Đại thừa sâu xa đạt tâm Bồ-đề mà gây tạo chướng ngại, thì tội này nặng hơn tội trước vô lượng vô số.

Này Diệụ Cát Tường! Giả sử tất cả chúng sinh trong mười phương đều bị đọa vào các cõi địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, Diêm-ma vương, lại có người cứu giúp khiến được thoát khỏi, rồi chỉ dạy giúp an trụ nơi tâm Bồ-đề, nên đạt được nhiều công đức. Nếu lại có người làm cho tất cả hữu tình đối với Đại thừa sinh tâm tin hiểu sâu xa, thì phước đức này nhiều hơn phước đức trước vô lượng vô số.

Này Diệụ Cát Tường! Giả sử có người đối với các vị Độc giác đầy khắp các thế giới trong mười phương sinh tâm khinh mạn. Nếu như lại có người đối với một Bồ-tát mới bắt đầu phát tâm, sinh tâm chê bai khinh miệt, thì tội này nặng hơn tội trước vô lượng vô số.

Này Diệụ Cát Tường! Giả sử có người đối với các bậc Độc giác nhiều như số vi trần nơi tất cả thế giới trong mười phương đoạn dứt mọi lợi dưỡng, đối với cảnh giới trong mười phương lại bêu xấu. Nếu như có người đối với một Bồ-tát tin hiểu Đại thừa sâu xa, đã đoạn dứt lợi dưỡng lại nói xấu, thì tội này nặng hơn tội trước vô lượng vô số.

Này Diệụ Cát Tường! Như có thiện nam, thiện nữ đối với một Bồ-tát tin hiểu Đại thừa sâu xa, vì mong cầu chánh pháp, nên dù chỉ bố thí một bình nước uống do phước nghiệp này mà đạt được vô lượng quả báo thù thắng vi diệu Chuyển luân thánh vương, hưởng chi là đối với bậc Đại Bồ-tát đã thọ trì, đọc tụng, sinh tâm tin hiểu sâu xa mà cung kính bố thí.

Bấy giờ, Đức Phật giảng nói kinh này xong, Bồ-tát Diệụ Cát Tường và các Đại Bồ-tát, các chúng Thanh văn, các hàng Trời, Rồng, Dạ-xoa, Càn-thát-bà, A-tu-la, Cư-bàn-trà, Nhân phi nhân... đều hết sức vui mừng, tin thọ, phụng hành.

